

Erdoğan'ın Nurculuk politikası ne

21.03.2018

Her ne kadar Nurcular ile 15 Temmuz darbe girişiminden itibaren devlet tarafından FETÖ diye anılacak olan Fethullah Gülen ve takipçilerinin birbirlerinden ayrılan çok yönleri olsa da, benzeşen yönleri de var.

Said Nursi ile Fethullah Gülen'i birbirine benzeten, birbirinin devamı kabul eden çevreler, sadece bütün dini yapılanmalara ve **"gerici-yobaz-şeriatçı"** şeklinde toptan bu akımlara karşı olanlar değil. Ak Parti'nin içerisinde de, **"Aralarında bir fark yok"** anlayışında olup mesafeli duranlar bulunuyor. Hatta bunların bir kısmı, bürokraside etkin yerlerde.

Cumhurbaşkanı Erdoğan olmasa, **"Nurculuğa karşı seslerini yükseltecek, onları da FETÖ'cülere yönelik yaptırımların yapılmasını talep edecekler"** var. Bazıları sosyal medya mecrasında bu tarz görüşlerini belirtmekten çekinmiyor. **"Said Nursi'yi Fethullah Gülen'in öncüsü"** olduğunu düşünenler, Erdoğan'ın FETÖ'ye karşı Nurcuları savunmasına, **"İkisi de aynı, aralarında ne fark var ki"** eleştirisi getiriyorlar.

Erdoğan neden Nurcuları destekliyor? Gerçekten destekliyor mu?

Çeşitli konuşmalarda alenen Nurcuları, Said Nursi'yi öven sözler sarf etti, Said Nursi'nin ve bütün Nurcuların **"en büyük rüyası"** olan Risale-i Nur'ların Diyanet vasıtasıyla yayınlanmasını sağladı.

Bunları sadece **"siyasi manevra, FETÖ'ye karşı destek almak"** amacıyla yapmadı. Genelde **"geldiği siyasi damar"** Milli Görüş'ün Nurculara karşı **"geçmişten gelen mesafesi"** olmasına rağmen, iki ayrı damarı ve bütün dini grupları bir havuzda toplamak başlıca hedeflerinden biriydi.

Geçmişteki mesafe zaten 1970'lerin meselesiydi, 1980'lerden sonra ayrı gayrı olan dini grupların büyük çoğunluğu **Turgut Özal**'ın partisi ANAP'ta bir araya gelmişti. Turgut Özal **"ayrım gözetmeksizin"** her yönden cemaatlerin ve tarikatların yolunu açmıştı. Özal'ın açtığı yolda en büyük kazançlı çıkan o dönemde Cemaat diye anılan **Fethullahçılar** oldu.

1990'larda Özal'dan sonra, yükselişe geçen **Erbakan**'a karşı Fethullah Gülen'i **Çiller, Mesut Yılmaz, Ecevit, Karayalçın** ve merkez medya el birliğiyle destek olunca, **"ayrıcaklı muamele gören"** Fethullah Gülen'in yolu tamamen açıldı.

GÜLEN CEMAATİ ASLINDA 1990'LI YILLARDA FETÖ OLDU

"Erbakan'a gıcıklık" nedeniyle **"Cici Hoca"** muamelesi gören Fethullah Gülen ve cemaatinin, **"Hizmet'ten FETÖ'ye dönüşmeye başladığının tarihidir"** 1990'lı yıllar. Özal döneminde, bütün cemaat ve tarikatlar ayırım yapılmaksızın desteklenmişken, şimdi **"Erbakan'a karşı olması ayrıcalığıyla"** en büyük desteği aldıkları dönemdi.

Bu dönemde o kadar büyüdüler, şiştiler ki, zamanla bir umut, temenni olarak hayal ettikleri **"devletin her yerine hakim olma, TSK'yi, Emniyet'i, devletin kritik makamlarını ele geçirme"** hedefini büyük bir özgüvenle gerçekleştirme yolunda adımlar atmaya başladılar.

Bunların yanı sıra hükümetler desteğiyle cemaatte **"okullar, dersaneler, saray gibi binalar"** çoğaldı, yurt dışında faaliyetler hızlandı. Böyle bir güçlenme, büyüme, şişme, **"İhlaslı mübareklerin"** bir kısmının da **"böbürlenmesini, başka cemaatleri küçümsemesini, dünyevi hedeflerine yönelmesini"** beraberinde getirdi.

Bazılarında bunda gariplik, yanlışlık olduğu duygusu, baştan gelen metoda itiraz refleksi olsa da, Gülen cemaatinin **“dindar polis, subay, hakim”** hedeflerini **“Kızılma”** gibi gören diğer cemaatleri de zamanla etkiledi. Bir zamanlar, Nurculuğun içinde, **“Nurcu diye anılmamayı tercih eden”** küçük bir grup olan Fethullahçılık, Erbakan’a olan gıcıklık sebebiyle Çiller ve Ecevit, gibi siyasilerin ve merkez medyanın yol açmasıyla **“maddi manevi devasa bir cemaat”** haline gelmişti.

“Hocaefendi ‘Nurcuyum’ deseydi bu kadar büyümezdik, solcuların bile gönlüne girdik. Bugün Ecevit dahi bizi himaye ediyor” diyorlardı diğer Nurculara karşı. Zaten 1970’li yıllardan itibaren bölünmelere uğrayan diğer Nurcu gruplar da, artık devasa cemaat haline gelen cemaatin büyüklüğünü kabullenmişti. Tedbir ve takiyye metoduyla, **“Hak yolunda, Risale-i Nur hizmeti şiarında ‘Nurcuyum’ demeden ihlasla gayret gösterdiklerini”** düşünüyorlardı. **“Orgeneraller, yüksek rütbeli subaylar, hakimler, savcılar, emniyet müdürleri, Harp Okulu’nda ve Hava Kuvvetleri’nde etkin bir güce ulaştıkları”** haberleri geldikçe, **“Nereden nereye, bugünleri de gördük”** duygusuyla takdir ediyorlar, mutlu oluyorlardı, dua ediyorlardı. Farklı gruplar haline gelen Nurcuların ağabeyleri Mustafa Sungur, Ahmet Aytimur, Abdullah Yeğin, Mehmet Fırıncı, M. Emin Birinci 2010’lu yıllara kadar Gülen’i öven, takdir eden, dua eden tavır içindeydiler. Oysa her biri, 1970’li ve 80’li yıllarda onun hizmet tarzına karşılardı.

Oysa Gülen cemaati 90’lı yıllarda **“pek çok yüzlerinden”** biri olan **“Nurculuk’tan uzaklaşmış, FETÖ’ye evrilmişti”** fakat Nurcular bunu anlayamamışlardı. Gülençiler için şahs-ı manevi yoktu, şahıs vardı artık: Fethullah Gülen. Nurcuların temel anlayışı **“Risale-i Nurlar ile irşad etmek, kalplere iman aşılama, bu yolda bütün cefalara gerekirse katlanmak”** iken, Gülen cemaatinde artık **“Fethullah Gülen’in yıllar içinde çoğalan kitapları, Risale-i Nur’un yerini”** alıyor, Said Nursi’nin **Sözler, Şualar, Lemalar** kitaplarının yerine, Fethullah Gülen’in **Sonsuz Nur, Kalbin Zümrüt Tepeleri, Prizma** gibi kitapları okunuyordu. Risale-i Nur külliyatı derslerinin yerine, Fethullah Gülen külliyatı dersleri yapılıyordu. Asıl hedef iman kurtarmak değil, devleti ele geçirip tepeden imanlı idarecilerin işbaşına gelmesiydi.

FETÖ’NÜN GERÇEK HEDEFİNİ İLK TSK GÖRDÜ

O dönemde **Erbakan’a kan kusturanların “İyilik hareketi”** gördüğü, **“İlimli İslam”** kabul ettiği, **“Hoşgörü”** abidesi bildiği, **“Hocaefendi”** dediği Fethullah Gülen’in gerçek hedefi çok büyüktü. **“Erbakan’a kan kusturan ittifak”** içinde olanlar farkında değillerdi ama TSK farkındaydı Gülen’in gerçek hedefinin büyük olduğunu. TSK’nın fark ettiğinin istihbaratını alan Gülen o yüzden Ecevit’in himayesiyle ABD’ye gitmek zorunda kaldı. Bir daha da dönemedi.

Fakat aynı TSK, 28 Şubat darbesini gerçekleştirdiği için halkın büyük bir kısmı, **“sadece İslami oluşumlara karşı”** olarak değerlendirdiği ve ayırım yapılmaksızın mağdur hissettikleri darbe nedeniyle hoşnut değildi. Darbeye olan kızgınlıkları nedeniyle **“sessiz bir öfke”** biriktirdiler.

28 Şubat’ın ardından öfkeli sessiz yığınlar Erdoğan’ı tek başına iktidara getirince iklim değişti, birkaç yıl içinde Gülen gündemden düştü. 28 Şubat’taki, **“askerden yana tavırları”** bile neredeyse unutuldu ya da **“ilk defa İslamcı bir partinin büyük zafer elde etmesi”** Fethullahçıları önemsizleştirdi.

Gülen ve cemaati ise bu süreçte yaralarını sardı ve zamanla hiçbir şey olmamış gibi tekrar eski gücüne ve sempatiye kavuştu. Zaten **“devlet içindeki mekanizmaları”** duruyordu ve **“yaşadıkları badireye”** rağmen artık **“tepelere”** oldukça yerleşmişlerdi. Zaten **“egemen güçler”** ve merkez medya, **“Erbakan’ın yarım iktidarına”** bile tahammül edemezken **“yıllarca mücadele ettikleri bir zihniyetin”** ilk kez tek başına iktidara gelmesinin şaşkınlığını yaşadığından Fethullahçılar gündeminde bile değildi.

FETÖ’NÜN TSK’DAN İNTİKAM ALMA GİRİŞİMLERİ

2007’den itibaren **Erdoğan Gülen ittifakı** Cumhuriyet mitingleri nedeniyle fiilen kuruldu. Bu ittifak sayesinde birlikte bazı badireleri atlattılar. Erdoğan da bu dönemde Gülen cemaatinin gerçek hedefini ve **“çok yüzlü”** halini fark etmemişti.

“Samimi bir müttefik” olarak görüyor, 100’den fazla milletvekili isteklerini makul karşılıyordu. Çevresinde Erdoğan’ı uyarılar, **“Abdestli namazlı insanlardan zarar gelmez”** karşılığını alıyorlardı. Ergenekon davaları nedeniyle büyük hizmette bulduklarını bile düşünüyordu. **“Yargı-emniyet-TSK”** gibi siyasilerin etkin olamadığı yerlerde Gülencilerin etkin olmasını sadece Erdoğan değil, 28 Şubat kızgını olan herkes olumlu buluyordu. Yine de bazı ciddi uyarılar nedeniyle 100’den fazla milletvekili isteğine 10-12 milletvekili ile mukabele etti ve 2011 seçimlerinde Erdoğan’ın partisi %50 oy aldı. Gülenciler, %50 alınan oydan sonra, Erdoğan’ı zora sokacak hamleler geliştirmeye başladı.

Gülencilerin bu hamlelerini ve asıl hedeflerinin ne olduğunu **Fenerbahçe Kulübü’ne yapılan operasyonla ve Emekli Orgeneral İlker Bağbuğ’un içeriye atılmasıyla** anlamaya başladı. **7 Şubat MİT operasyonu** ise Gülencilerin hedefinin ne olduğunu **“açık adres”** gibi göstermişti.

Fakat Ak Parti tabanıyla Gülen cemaati o kadar iç içeydi ki, açıktan dillendirmenin sıkıntılı olacağını düşünüyordu. İşte bu süreçte Nurcular devreye girdi. Nurcu ağabeyler, Gülen cemaatinin gerçek hedefini anlamışlardı. Fakat Nurcular tarz olarak hem hükümetten bir şey talep etmiyorlar, sadece hizmetlerine bakıyorlar, hem de Gülencilerin **“devlet içinde devlet”** olduğunu gördükleri için o konuda bir şey söylemenin **“tesirli olmayacağını”** düşünüyorlardı.

Gerçi Nurculuğuyla bilinen asker kökenli bir profesör, bir toplantıda bir ara yanyana geldiği Erdoğan’a, **“Gülencilerin devleti ele geçirmek hedefinde olduğunu, hatta darbe bile yapabileceklerini”** söylemiş ama Erdoğan bu sözlere itibar etmemiş, **“Türkiye’de darbe dönemi geçti”** demişti. 7 Şubat’ta Mit kumpasının ardından asker kökenli profesör ile görüştü ve anlattıklarını dinledi. Yine de açıktan hedef almadı, gizli bir mücadele içine girdi. Çünkü hem tabanların iç çeliğinin getireceği sorunları, hem de **“Nurcu diye bilinen Gülencilere”** yönelik açıktan bir tavra diğer Nurcuların nasıl tepki vereceğini tam kestiremiyordu.

NURCULARIN DESTEĞİYLE FETÖ’YE AÇILAN SAVAŞ

Birkaç Nurcu kökenli milletvekilleriyle görüştüğünde, mensubu oldukları grubların hükümetin yanında yer alacağını anlamıştı. 1 Aralık 2012’de vefat eden **Mustafa Sungur’un** cenazesinde, Erdoğan Nurcu ağabeylerle görüştü. **Mehmet Fırcı, Hüsnü Bayram, Abdülkadir Badıllı ve Abdullah Yeğin,** tıpkı Mustafa Sungur gibi Said Nursi’nin has adamlarıydı.

“Siz neredesiniz, hükümetten bir isteğiniz yok mu” diye sordu ağabeylere.

Duacı olduklarını söyleyen ağabeyler, **“Sizin için ne yapabilirim”** diyen Erdoğan’a üç konuyu dile getirdiler.

1. **Said Nursi ve bütün Nurcuların en büyük hayali, devletin Risale-i Nur’ları basmasıdır.** Uzun yıllar Risalelerin yasak olması nedeniyle cemaat olarak çok çektikleri için, Risale-i Nur’ların devlet tarafından sahiplendiğini dünya gözüyle görmek istiyorlardı.

2. Gülen cemaati, Nurculuğun asla tasvip etmeyeceği bir anlayışla **Risale-i Nur’ları sadeleştirme** işine girmişti. Bütün ağabeyler buna kesin karşıydı. Devlet müdahale ederse, Risale-i Nur’ların aslı korunmuş olacaktı.

3. **Nurculukla Fethullahçılık ayrı ayrı şeylerdir.** Her ne kadar Risale okusalar, bazı güzel hizmetlerde bulunsalar da, ne Said Nursi ile Fethullah Gülen, ne de Nurculuk ile Fethullahçılık aynı değil, tersine tarz olarak çok farklılardı. Nurcular Fethullahçılığa karşıydılar.

Özellikle üçüncü madde üzerinde, **“ezbere bildikleri Risale’den pasajlar okuyarak”** izahatta bulundular. Said Nursi, şahsını ön plana getirmemiş, kendisinin de Risale talebesi olduğunu belirtmişken Fethullah Gülen şahsını öne çıkarmıştı. Sade bir hayatı tercih eden ve bir iman kurtarma hareketi olan Nurculuğun, şatafatlı hayatı ve dünyevi hedefleri olan Fethullahçılıkla karıştırılmaması gerektiği, bu konuda **imkan verilirse medya organlarında açıklamalar yapabileceklerini** söylediler.

Nurcuların bu tavrını gören Erdoğan, ilk iş olarak **“Risale-i Nur’ların Diyanet tarafından yayınlanması”** talimatını verdi.

Risale-i Nur'ları aslına uygun olmayan şekilde basanların o kitapları yayınlamasını engelledi. Sonra **“dershanelerin kapatılacağını”** söyleyerek, **“Paralel devlet”** ilan ettiği Gülencilere açıktan savaş ilan etti.

Farklı gruplara bölünseler de, toplamda Fethullahçılardan daha büyük olan Nurcuların Mehmet Fırıncı, Hüsnü Bayram, Abdülkadir Badıllı ve Abdullah Yeğin gibi ağabeyleri, televizyonlara çıkıp Fethullahçılara karşı Erdoğan'ın yanında olduklarını ilan ettiler, Fethullahçıların, Nurculukla alakaları olmadığını uzun uzadıya anlattılar.

Nurcuların bu desteği, Erdoğan Gülen savaşında oldukça **“kritik ve önemli”** bir destekti. Her yeri ele geçirmiş Fethullahçıların halk nezdinde itibar görmemesinin sebeplerinden biriydi Nurcuların hükümetin yanında yer alması. Fethullahçıların işi darbe girişimine kadar götüren yollara sapması hem gerçek **“hedeflerinin açığa çıkması”**, hem de **“halk tarafından yalnız bırakılması”** yüzünden oldu.

O yüzden Erdoğan, Nurcuların **“zor zamandaki”** desteğini değerli buluyor. Nurcuları eleştirenleri de hoş karşılamıyor.

Asiye Güldoğan

Odatv.com

Asiye Güldoğan

Diğer Yazıları

AKP'liler Sedat Peker'i nasıl görüyor

12.06.2021

Fethullah Gülen'in evinde yumruklar konuştu

24.03.2021

Niyazi Birinci nasıl Yavuz Bahadıroğlu oldu

31.01.2021

Kazım Güleçyüz yazısını nasıl sakladı

02.09.2020

Bir başka açıdan Dilipak

24.08.2020

Danimarkalı Gelin'e ne oldu

29.07.2020

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşağı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

